

OB PRVI ŠTEVILKI HACQUETIE

Vsako znanstveno področje nujno potrebuje za rast in razvoj možnost za objavljane rezultatov svojih raziskav, za soočanje idej in izražanje mnenj ter poročanje o delu in načrtih. Tako se lahko bralci in strokovna javnost seznanijo z dosežki in prizadevanji, hkrati pa se ohranja njihova podoba v določenem času in prostoru. Za to je, poleg zbornikov in podobnih publikacij ob znanstvenih sestankih, najprimernejša stalno izhajajoča revija.

Doslej so raziskovalci na Biološkem inštitutu Jovana Hadžija sicer objavljali svoje razprave in članke v različnih domačih in tujih revijah in drugih publikacijah. Vendar razpršene objave, ki so se pogosto prilagajale konceptom in tehničnim možnostim teh revij, niso omogočale celovitega pregleda stanja raziskav. Zato smo že dolgo čutili potrebo po lastnem glasilu. Od svojega prihoda na inštitut v začetku devetdesetih let se spominjam pogovorov, predvsem s pokojnim Narcisom Mršičem, o načrtih za znanstveno revijo, ki naj bi objavljala prispevke s področja taksonomskih, florističnih, favnističnih, fitocenoloških, biocenotskih in palinoloških raziskav. Potrebe so naraščale, saj se je ob že uveljavljenih raziskovalcih oblikovala generacija mlajših sodelavcev. Pogoji so dozoreli in pred vami je nova revija – *Hacquetia*.

Revijo smo načrtovali tako, da bi odprla možnost za objave znanstvenih dosežkov s področij, ki so bila do sedaj nekoliko zapostavljena, predvsem floristike in favnistike v najširšem smislu. Spodbudila naj bi pospešene in poglobljene raziskave. Bila naj bi prostor za združevanje raziskovalcev s teh področij, jim dajala možnost soočenja različnih mnenj in pristopov, pa tudi polemičnega razpravljanja. V reviji želimo nameniti posebno rubriko poročilom in ocenam o domačih in tujih tovrstnih objavah in s tem opozarjati nanje ter tudi tako slediti razvoju vede doma in po svetu. Čeprav bo revija spodbujala predvsem objave prispevkov iz jugovzhodne Evrope, si želimo, da bi bila odprta v svet in ji ne bomo postavljali geografskih omejitev. Prispevki bodo objavljeni po uredniških standardih, ki veljajo za znanstvene revije. Jezik objav bo slovenski s posebno skrbjo za razvijanje naše strokovne terminologije; zaradi odpiranja v mednarodni prostor pa bo del objav tudi v angleščini. Upamo, da bo revija naletela na ugoden odziv pri sodelavcih in bralcih in našla svoje mesto med slovensko biološko periodiko.

Vsebina prvega letnika (št. 1/1 in 1/2 2002) je

posvečena dr. Lojzetu Marinčku ob življenjskem jubileju. Ker se dr. Marinček posveča preučevanju vegetacije, so tudi prispevki tokrat predvsem s področja raziskav vegetacije.

V prihodnje vabimo k sodelovanju pisce, ki delujejo na navedenih področjih in tudi širše. Pri objavi bomo upoštevali le kakovost poslanih prispevkov, ki jo bodo presodili ustrezni recenzenti.

Na koncu se zahvaljujem še piscem v tej številki, recenzentom, članom uredniškega odbora, sourednikoma, oblikovalcu, lektorjema in drugim sodelavcem Biološkega inštituta, ki so pomagali pri njenem izidu. Zahvala pa velja tudi Založbi ZRC, ki je revijo sprejela v svoj založniški program in Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport RS, ki je finančno podprlo objavo prispevkov, posvečenih jubilanu.

Revijo smo poimenovali *Hacquetia*, po Baltazarju Hacquetu (1739–1815), francoskem znanstveniku, ki je deloval tudi pri nas in velik del svojih raziskav posvetil našemu prostoru, predvsem na področjih geologije, mineralogije, kemije in botanike.

Hacquet je bil izrazit razsvetljenec svojega časa, ki je pomembno prispeval k razvoju naravoslovja na Slovenskem ter k širšemu poznavanju slovenske dežele, njenih ljudi in običajev. S svojimi deli, spodbujanjem narodne ozaveščenosti, pa tudi s svojo kritičnostjo je pripomogel k dvigu slovenskega naroda iz strokovne in politične zaostalosti.

Slovence je poimenoval "moj narod" in obžaloval, da je slovenščina tako malo cenjena pri drugih narodih ter se odločno zavzemal za njeno mednarodno rabo. Izobražencem je očital, da premalo skrbijo za uveljavitev maternega jezika.

Po Hacquetu se imenuje drobna cvetlica, ki jo izvabi iz zemlje aprilsko sonce in nas razveseli ob pomladanskem sprehodu po gozdu. Upamo, da vas bo nova revija uspela razveseliti s svojo vsebino. Na njenih straneh boste našli veliko podatkov in analiz o naravni dediščini, ki nam bodo pomagali spoznati, razumeti in ceniti ta čudoviti živi svet, ki nas obdaja.

Torej *Hacquetia*, srečno!

Andraž Čarni

Ljubljana, avgust 2002